

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984959824/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

undertiden se ganske gemytlige ud, mens munden derimod aldrig taber sit præg af glubsk forretning; når den er lukket, ser man nok, at Laursen ikke er nogen rar mand. Men issen er, som sagt, en stolt hvælving. Der er alligevel ikke noget dyrs arkitektur, der afsluttes så stolt som menneskets, og der er ingen knokler i vort legeme så smukke som hjærneskallens bue; vi ender ligesom Pantheon – i en kuglehvælving, den dristigste og simpleste af al arkitektur. Laursens hoved er i så henseende en mønsterbygning, og det er også den, der rummer det allermeste af byens samlede forretningsdrift.

Rundt om ved sidebordene ses de mere underordnede størrelser. Inderst til venstre sidder gæstgiver Olsen, Dania, og morer sig over unge Laursen og købmand Mikkelsen. Han ser ellers ikke ud til at være en mand med humor, hans øjne er hvasse og sure af megen stirren efter bestillinger og sidder oppe til klokken tolv, men han er af økonomiske grunde nødt til at more sig over meget, som andre ikke finder pudsigt. Unge Laursens ansigt er allerede noget skoldet af spiritus; han kommer slet ikke til sin ret her, hvor faderen sidder så nærved. Mikkelsen er sød og skær og har lokket kunstnerhår, han ligner et stykke surbrød med laks. Man får indtryk af, at »Illustreret Familie-Journal« har bestilt ham af forældrene som model til et skønt mands-hoved. Han har interesser, ejer en årgang af »Moderne Kunst« og følger med i litteraturen. Når man kommer ind til ham privat, har han gerne liggende en bog med ombukkede hjørner, som han slår op, idet han puller en i siden og siger: »Her skal De sgu se et lækkert sted!« Bøger med et passende antal lækre steder køber han – der findes i ethvert Sandøre mennesker, der ser ud noget i smag med Mikkelsen, og som køber bøger med lækre steder i. Der siges for resten om ham, at

man kan skyde seks revolverkugler gennem hans hoved uden at træffe forstanden, men det er overdivelse.

To alen fra ham griner bogholder Lind, overlærerens søn. Han er bekendt for sin latter, der ikke ligner andre mænds; den er uddannet i dameselskab. Han er nemlig damernes morsomste ven, men i øjeblikket synes han åbenbart, at han vil fungere som rent mandfolk; det klær ham ikke videre, han er for vant til at underholde damer og komme til at være vittig på en næm måde, her går det ikke så let. Det er en af de ulæmper, der følger af at være specialist. Hans ven, Mikkelsen er vist det eneste masculinum, der påskønner ham videre. Den, han taler med, er lærer Bjerregård fra realskolen; han morer sig høfligt, da han holder meget af at komme hos Linds.

Alene for sig selv sidder Hansen — uden herr og uden tittel. Det er en ældre mand med indfaldne kinder og tottet hår og skæg. Han er gratis med som bud for musikforeningen. Er for øvrigt falleret købmand, skriver regninger og går ærender for købmand Laursen. Bli­ desuden digter ved højtidelige lejligheder. Det var ham, der skrev sangen til det høje guldbryllup i halvfemserne, og da blev hans digterposition stærkt truet, for i et af versene stod: Mens olding gråner på sit hår, hver sjæl livsnæring får — og det kunde Sandøres kritik alligevel ikke døje. Men hensynet til hans fattigdom og hans tidligere stilling som skatteyder gør, at man ikke lader hans åre ganske ubrugt. Som digter hedder han $x + y$ (da han var ungt menneske, gjorde han nemlig attentat på den lille præliminæreksamen). Man ser straks, at han ikke passer her med sit stakkels ansigt, der har samme komisk lidelsesfulde udtryk som en hunds, når den med anstrængelse forretter sin nødtørft.

I en anden krog taler realskolens bestyrer, cand. theol. Hørslev med en handelsrejsende, en fordums skole-